

ÚŘAD PRO CIVILNÍ LETECTVÍ

Letiště Ruzyně
160 08 PRAHA 6

Č.j.: 7920-15-701

25 1093-15-701

V Praze 14.10. 2015

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Rozhodnutí nabylo právní moci

dnem 9.2.2016

Vyznačeno dne 9.2.2016

Podpis.....

ROZHODNUTÍ

Úřad pro civilní letectví (dále jen „ÚCL“), jako věcně a místně příslušný správní orgán dle ustanovení § 89 odst. 1 písm. n) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o civilním letectví“) rozhodl dle ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v řízení ve věci vydání povolení k provozování veřejného vnitrostátního letiště Vlašim, vedeného na základě žádosti Města Vlašim, IČ 00232947, se sídlem Jana Masaryka 302, Vlašim, 258 01, právně zastoupeného na základě plné moci ze dne 9. října 2014 JUDr. Miroslavem Dongresem, evidenční č. ČAK 5037, se sídlem v Jablonci nad Nisou, Dolní nám. 5/74(dále jen „žadatel“)ÚCL doručené dne 18. února 2015, takto:

- 1) žádosti shora uvedeného žadatele o vydání povolení provozovat veřejné vnitrostátní letiště Vlašim se vyhovuje.
- 2) u dosud nevypořádaných letištních pozemků je provozovatel letiště povinen skládat nájemné do úřední úschovy ve výši ceny nájemného v místě obvyklého, stanoveného znaleckým posudkem, a to až do doby dosažení dohody s vlastníkem pozemku nebo soudem stanovené náhrady za zřízení věcného břemene.

O d ů v o d n ě n í :

I.

ÚCL obdržel dne 18. února 2015 písemnou žádost žadatele o povolení provozovat veřejné vnitrostátní letiště Vlašim (dále jen „letiště“). ÚCL po posouzení obsahu stanovil, že se jedná o žádost podanou v souladu se správním řádem, věcně a místně příslušnému správnímu orgánu a správní řízení dnem podání žádosti zahájil, přičemž dospěl k závěru, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků (více než 30) podle ustanovení § 144 odst. 1 správního řádu, a z tohoto důvodu bylo všem účastníkům řízení dne 24. února 2015 pod č. j. 001093-15-701 zahájení řízení o povolení provozovat letiště v souladu s ustanovením § 144 odst. 2 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou.

ÚCL na úvod uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že letiště Vlašim v současné době nemá stanoveného provozovatele. Je nezbytné odlišovat podmínky pro vydání nového

provozního povolení, které jsou uvedeny v ustanovení § 27 zákona o civilním letectví, a doklady, které musí žadatel doložit k žádosti o nové provozní povolení, jež jsou taxativně vymezeny v ustanovení § 30 zákona o civilním letectví, a jsou bezpodmínečně nutné pro kladné vyřízení podané žádosti.

II.

Na základě výše uvedeného tedy platí, že žadatel o nové provozní povolení musí splňovat podmínky uvedené v ustanovení § 27 zákona o civilním letectví a k žádosti přiložit doklady uvedené v ustanovení § 30 zákona o civilním letectví.

Žadatel doložil k žádosti následující podklady za účelem doložení všech náležitostí tak, jak vyplývají z ustanovení § 27 zákona o civilním letectví. Jedná se o **tyto dokumenty**:

- Formulář písemné žádosti o povolení provozovat
- Situační zákres pozemků a pozemkových dílů s vyznačením pozemků pro leteckou činnost a právními vztahy na letišti ze dne 10. února 2015
- Tabulka Identifikace vlastníků pozemků a pozemkových dílů na letišti
- Potvrzení advokáta o složení finančních prostředků do advokátní úschovy ke dni 10. července 2014
- Dohoda o spolupráci mezi Aeroklubem Vlašim a Městem Vlašim ze dne 2. ledna 2009
- Doložení právního vztahu – vlastnictví k vzletové a přistávací dráze RWY 13/31 ze dne 31. března 2009
- Uvedení údajů pro funkci odpovědného zástupce/vedoucího letového provozu - pan René Pícha v rámci přípisu žadatele ze dne 25. 09. 2015 (změna odpovědné osoby)
- Dopis Úřadu pro civilní letectví čj. 3924-09-701 ze dne 21. srpna 2009
- Zpráva o šetření vydaná dne 29. října 2014 zástupcem veřejné ochránkyně práv
- Plná moc pro JUDr. Miroslava Dongrese, ev. č. ČAK 5037 ze dne 9. října 2014
- Výpis z katastru nemovitostí LV č. 348, k.ú. Domašín ze dne 12. června 2014
- Výpis z katastru nemovitostí LV č. 10001, k.ú. Domašín ze dne 2. června 2014
- Smlouva o podnájmu mezi ZD Radošovice a Městem Vlašim ze dne 19. dubna 2010
- Nájemní smlouva mezi Ivanem Cikhartem a Městem Vlašim ze dne 19. listopadu 2009
- Nájemní smlouva mezi Blankou Dočkalovou a Městem Vlašim ze dne 3. ledna 2011
- Smlouva o podnájmu mezi Vladimírem Gutem a Městem Vlašim ze dne 9. dubna 2010
- Nájemní – pachtovní – smlouva mezi Michalem Kakosem a Městem Vlašim ze dne 10. února 2015
- Nájemní smlouva mezi Motejlek Dalibor, Honcnejmanová Marie, Šírová Ludmila, Tatěčková Daniela a Aeroklub Vlašim ze dne 30. prosince 2013
- Nájemní smlouva mezi Ladislavem Hrubantem a Městem Vlašim ze dne 25. února 2011
- Souhlas s provozováním letiště od Květoslava Chalupeckého ze dne 24. října 2012
- Nájemní – pachtovní – smlouva mezi Jiřím Jedličkou a Městem Vlašim ze dne 10. února 2015
- Nájemní smlouvy mezi Stanislavem Jindrou, Růženu Jindrovou, Eliškou Salátovou a Městem Vlašim ze dne 20. října 2010
- Nájemní smlouva mezi Marií Kadlečkovou a Městem Vlašim ze 7. srpna 2009
- Nájemní smlouvy mezi Alešem Michalů, Libuší Koškovou a Městem Vlašim ze dne 26. října 2009
- Nájemní smlouva mezi Marií Kovářovou a Městem Vlašim ze dne 19. listopadu 2009
- Nájemní smlouvy mezi Václavem Králem, Janem Králem a Městem Vlašim ze dne 28. května 2010
- Nájemní smlouva mezi RNDr. Františkem Moudrým, Boženu Rathouskou a Aeroklubem Vlašim ze dne 30. června 2010
- Nájemní smlouva ve znění dodatku č.1 mezi Pavlem Neradem a Městem Vlašim ze dne 9. prosince 2009

- Souhlas s provozováním letiště od Antonína Parise ze dne 1. srpna 2012
- Nájemní smlouva mezi Boženou Pohorskou, Lenkou Vostatkovou a Aeroklubem Vlašim ze dne 2. dubna 2011
- Nájemní smlouvy mezi Karlem Pohorským, Anežkou Pohorskou a Městem Vlašim ze dne 14. července 2009 včetně Souhlasu s provozováním letiště ze dne 15. října 2012
- Nájemní smlouva mezi Vladimírem Gutem, Libuší Gutovou a městem Vlašim ze dne 9. dubna 2010
- Nájemní smlouva mezi Martinem Strakou a Aeroklubem Vlašim ze dne 29. srpna 2010
- Nájemní smlouva mezi Marií Švingrovou a Městem Vlašim ze dne 14. července 2009
- Nájemní smlouva mezi Marií Vívodovou a Městem Vlašim ze dne 20. září 2010

III.

Podle § 26 odst. 1 písm. a) zákona o civilním letectví, se provozováním letiště rozumí činnosti, kterými se zajišťuje možnost pro přistání a vzlety letadel a pohyb letadel s tím související. ÚCL v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o civilním letectví upravujícími provozování letiště přezkoumal všechny předložené podklady, týkající se předmětné žádosti o povolení provozovat letiště a dospěl k následujícím zjištěním:

1) Podmínky uvedené v ustanovení § 27 zákona o civilním letectví:

Žadatel v souladu s ustanovením § 27 odst. 2 zákona o civilním letectví předložil doklady osvědčující odbornou způsobilost odpovědného zástupce pan René Pícha, narozeného dne 14. 5. 1970, respektive tyto doklady jsou založeny ve spise vedeném v rámci jiného řízení ÚCL souvisejícího s vydáním Průkazu způsobilosti letové posádky, ze dne 10.03.2015 pod číslem CZ/FCL/SPL/9541 vedeném v rámci jiného řízení ÚCL a statutární orgán žadatele Mgr. Luděk Jeništa, narozený 8. srpna 1961 je starší 18 let, je způsobilý k právním úkonům a jeho bezúhonnost byla ověřena v souladu s ustanovením § 28 odst. 2 zákona o civilním letectví.

2) Požadavek na náležitosti žádosti podle ustanovení § 30 odst.1 zákona o civilním letectví:

Jako žadatel je uvedeno Město Vlašim, právní forma obec, IČ 00232947, se sídlem Jana Masaryka 302. Žadatel uvedl v žádosti, že je vlastníkem letiště.

3) Požadavek na přílohy žádosti podle ustanovení § 30 odst. 2 zákona o civilním letectví:

a) žadatelem je Město Vlašim, zřízené ve smyslu Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění

b) žadatel doložil výpis z rejstříku trestů ze dne 1. 10. 2015 dokladující bezúhonnost pana René Píchy

c) žadatel předložil listinné důkazy, výpis z katastru nemovitostí, „Situační zákres pozemků a pozemkových dílů“ formou výňatku z geometrického plánu, tabulku identifikace vlastníků pozemků a shora uvedené nájemní smlouvy.

Z předložených dokladů může ÚCL konstatovat, že

-jsou splněny požadavky zákona o civilním letectví, pokud se týče ustanovení § 27 odst. 1 a odst.2 a ustanovení § 30 odst. 2 písm. a) a b).

-žadatel nesprávně uvedl, že je vlastníkem letiště. Podle předložených dokladů mu takové právo nesvědčí, neboť žadatel je vlastníkem pouze části letištních pozemků tak, jak bude uvedeno následně.

Z uvedených podkladů vyplývá, že žadatel v případě souladu jím předloženého Situačního zákresu pozemků a pozemkových dílů s údaji evidovanými v Katastru nemovitostí ve smyslu zákona č. 256/2013 Sb., zákon o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, řádně prokázal právní vztah k nadpoloviční většině letištních pozemků, tedy pozemků, na nichž se nachází vlastní areál letiště.

Z podkladů předložených žadatelem vyplývá, že v případě souladu žadatelem předloženého „Situačního zákresu pozemků a pozemkových dílů“ s údaji evidovanými v Katastru nemovitostí žadateli svědčí vlastnické právo k letištním pozemkům parc. číslo 1124/30, 2047/1g2, 1124/19, 1124/24, 1124/28, st.267/3, 2046p, 1184l2 a 2042/8, vše k. ú. Domašín, přičemž souhrn výměr těchto pozemků ve vlastnictví žadatele činí 3166m².

Je třeba zkoumat, zda žadatel doložil podle ustanovení §30 odst. 2 písm. c), že je vlastníkem letiště, nebo že má jiný právní vztah k letišti, a že disponuje dokladem osvědčujícím souhlas vlastníka letiště s provozováním letiště. Z předložených podkladů vyplývá, že v případě souladu žadatelem předloženého „Situačního zákresu pozemků a pozemkových dílů“ s údaji evidovanými v Katastru nemovitostí mu svědčí vlastnické právo k výše uvedeným pozemkům.

Dále žadatel k žádosti přiložil doklady, o nichž tvrdí, že dokládají jeho právní vztah ke stavbě „Vzletové a přistávací dráhy letiště Vlašim“. Dále žadatel přímo v žádosti deklaruje, že má uzavřen právní vztah k pozemkům parc. č. st.270, st.267/5, 1124/3, st.266, 1124/33, 1124/17, 1124/4, st.267/4, 1124/29, 1124/27, st.267/1, 1124/26, 1183k2, 1156/1r1, 1133/2a1, 1125r, 1130w, 1141j1, 1338j3, 1342h3, 1133/1z, 1128u, 1176/2c2, 1135d1, 1164v1, 1336l3, 1169/1y1, 1203y2, 1160t1, 1199u2, 1207/2c3, 1142/2i1, 1142/1k1, 1344f3, 1122o, 1161u1, 1337k3, 1124/30, 2047/1g2, 1124/19, 1124/24, 1124/28, st.267/3, 2049p, 1184l2, 2042/8, 1165w1, 1139i1, 1204z2, 1124/20, 1153q1, 1124/23, 1124/22, 1179h2, 1180i2, 1129v, 1124/50q, 1137f1, 1174/1a2, 1124/31, 1185m2, 1124/18, st.267/2, 1201w2, 1175b2, 1207/1b3, 1126s, 1119n, 1157s1, 1127t, 1131x, vše v k. ú. Domašín.

IV.

Jak je uvedeno v rozhodnutí Ministerstva dopravy č. j. 23/2013-910-LET/4, které nabylo právní moci dne 26. června 2014 – „z *díky ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona o civilním letectví, vyplývá doložit k žádosti o vydání povolení provozovat letiště doklad, který osvědčuje, že žadatel je vlastníkem letiště nebo že má jiný právní vztah k letišti, a doklad osvědčující souhlas vlastníka letiště s provozováním letiště, není-li vlastník současně provozovatelem letiště.*

Definici letiště najdeme v ustanovení § 2 odst. 7 zákona o civilním letectví, letištěm je územně vymezená a vhodným způsobem upravená plocha včetně souboru leteckých staveb a zařízení letiště, trvale určená ke vzletům a přistávání letadel a k pohybům letadel s tím souvisejícím. Vzhledem k tomu, že žadatel neprokázal právní vztah ke všem letištním pozemkům, nelze než konstatovat, že žadatel spolu se žádostí nepředložil doklady, z nichž by jednoznačně vyplývalo, že má vypořádán právní vztah k letištním pozemkům, jinak řečeno slovy zákona nedoložil, že má jiný právní vztah k letišti“.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žadatel o provozní povolení musí splňovat podmínky uvedené v ustanovení § 27 zákona o civilním letectví a k žádosti přiložit doklady uvedené v ustanovení § 30 zákona o civilním letectví. ÚCL shledal, že v rámci podané žádosti byly doloženy doklady osvědčující právní vztah žadatele pouze k části letiště ve smyslu ustanovení § 2 odst. 7 zákona o civilním letectví a chybí doložení dokladu osvědčujícího právní vztah žadatele ke zbylé části letiště.

Pro vyhovění žádosti je nezbytné, aby v případě souladu žadatelem předloženého „Situačního zákresu pozemků a pozemkových dílů“ s údaji evidovanými v Katastru nemovitostí, žadatel prokázal právní vztah k těmto částem letiště, respektive letištním pozemkům: parc. č. 1134/2c1, 1134/1b1, 1339i3, 1190, 1189, 1343g3, 1124/32, 1187, 1193/1s2, 1149o1, 1136e1, 1124/25, 1124/21, 1178f2, 1182j2, 1205a3, 1191q2, 1192r2, 1193/2t2, 1200v2, 1207/3d3, 1152/1p1, 1132y, 1144m1, 1148n1, 1172z1, 1202x2, 1208e3, 1333n3, 1138/2h1, 1138/1g1, 1335m3, 1177e2, 1330p3, 1188n2, 1332o3, 1176/1d2, 1168x1.

V.

Protože při posuzování žádosti, jak je uvedeno v článku IV. odůvodnění, ÚCL shledal, že žádost neobsahuje veškeré náležitosti k tomu, aby jí mohlo být bez dalšího vyhověno; konkrétně nebyl doložen doklad, který osvědčuje právní vztah k letišti ve smyslu ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona o civilním letectví, ÚCL podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval výzvou ze dne 9. března 2015 pod č. j. 0001548-15-701 žadatele, aby ve stanovené lhůtě odstranil nedostatek žádosti.

Konkrétně měl žadatel doplnit chybějící podklady, na jejichž základě bude schopen řádně provozovat dotčené letiště. Společně s touto výzvou bylo řízení usnesením přerušeno.

VI.

Proti shora uvedené výzvě spojené s usnesením podal dne 17. března 2015 žadatel odvolání. ÚCL podle ustanovení § 144 odst. 5 správního řádu uvědomil všechny účastníky řízení o podaném odvolání formou oznámení č. j. 0002367-15-701 ze dne 30. března 2015. Žadatel/odvolatel v odvolání uvádí, že řízení není třeba přerušit, protože „požadavek na doložení vypořádání právního vztahu k letištním pozemkům nevyplývá ze zákona a je tedy nezákonný“ s tím, že se odvolatel/žadatel domnívá, že „ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zák. o civilním letectví nepožaduje vypořádání právních vztahů ke všem letištním pozemkům“. Dále argumentuje názorem, že „podle § 27 odst. 3) zák. o civilním letectví ve spojení s § 30a) zák. o civilním letectví se předpokládá buď mnohost vlastníků, nebo i nesouhlas, to je nevypořádání právního vztahu s ostatními vlastníky letištních pozemků“. Odvolatel dále uvádí, že „vytržení ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona o civilním letectví a jeho výklad v rozporu s dalšími ustanoveními téhož zákona je nesprávný“. Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené usnesení o přerušení řízení zrušil jako nezákonné z výše uvedených důvodů.

K tomu ÚCL uvádí, že se nejedná o nesprávný výklad, neboť ÚCL je povinen se zabývat skutečností, zda byla splněna podmínka, že žadatel řádně prokázal právní vztah k letišti. Pokud je letiště v zákoně o civilním letectví definováno jako územně vymezená a vhodným způsobem upravená plocha včetně souboru leteckých staveb a zařízení letiště, trvale určená ke vzletům a přistávaní letadel a k pohybům letadel s tím souvisejícím, je podle názoru ÚCL nutné, aby se ÚCL tímto zabýval a zjišťoval, zda zde žadateli svědčí vlastnické či jiné právo k letištním pozemkům.

Nutno také vzít v úvahu, že jak je uvedeno v Rozhodnutí Ministerstva dopravy č. j. 23/2013-910-LET/4, které nabylo právní moci dne 26. června 2014 – „z díkce ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona o civilním letectví, vyplývá doložit k žádosti o vydání povolení provozovat letiště doklad, který osvědčuje, že nový žadatel je vlastníkem letiště nebo že má jiný právní vztah k letišti, a doklad osvědčující souhlas vlastníka letiště s provozováním letiště, není-li vlastník současně provozovatelem letiště.“

ÚCL se tedy neztotožnil s názorem odvolatele a spis předal dne 28. dubna 2015 odvolacímu orgánu podle ustanovení § 88 odst.1 zákona č.500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

VII.

ÚCL obdržel dne 3. června 2015 rozhodnutí Ministerstva dopravy – odboru civilního letectví č. j. 33/2015-220-LET/2, které nabylo právní moci dne 1. června 2015, vydané v rámci odvolacího řízení proti usnesení ÚCL ze dne 9. března 2015, č.j. 1548-15-701, kterým bylo přerušeno řízení ve věci vydání rozhodnutí o povolení provozovat vnitrostátní veřejné letiště Vlašim. Předmětné rozhodnutí Ministerstva dopravy zrušilo usnesení ÚCL ze dne 9. března 2015, č.j. 1548-15-701, a věc vrátilo ÚCL k novému projednání a rozhodnutí.

Ministerstvo dopravy ve výše uvedeném rozhodnutí uvedlo, že z odůvodnění napadeného usnesení o přerušení řízení, zcela jednoznačně vyplývá, že se mimo jiné ÚCL vůbec nevyjádřil k předložené zprávě o šetření zástupce veřejného ochránce práv JUDr. Stanislava Křečka ze dne 29. října 2014, č.j. 6866/20131V0P/MBČ, jež se podrobně vyjadřuje ke

skutkovému stavu na letišti Vlašim a opatřením k nápravě. ÚCL má povinnost přezkoumat všechny podklady, které mu účastník doloží a následně se k nim vyjádřit, a nikoliv pouze taxativně vyjmenovat předložené dokumenty - listinné důkazy. Pokud se ÚCL s těmito listinnými důkazy ve svém odůvodnění zcela nevypořádá, je takovéto rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodu.

Dále pak takový postup odporuje zásadě uvedené v ustanovení § 3 SpŘ, podle něhož má správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zvolený procesní postup správního orgánu odporuje zásadám správního řízení a natolik zásadně zasahuje do práv účastníka řízení, že nezbývá než tuto věc celou znovu projednat v souladu s právními předpisy, aby účastník řízení nebyl krácen na svých právech a správní orgán povinnosti uložené mu zákonem bez dalšího dostál.

Dále Ministerstvo dopravy ve výše uvedeném rozhodnutí uvedlo, že argumentace ÚCL rozsudkem NSS není věcně správná, neboť u ní nelze nijak analogicky dovodit hodnocení právních vztahů na letišti, respektive vztahu vlastníků letištních pozemků k provozovateli letiště v souvislosti s vydáním rozhodnutí o povolení provozovat letiště, jež v současnosti nemá provozovatele, a to v důsledku odebrání provozního povolení v roce 2010. Předmětné rozhodnutí řešící jinou právní otázku, totiž v této souvislosti pouze konstatovalo, že lze mít důvodně za to, že vlastníci letištních pozemků byli v minulosti účastníky řízení o vydání povolení provozovat letiště. V projednávaném případě není účastenství vlastníků letištních pozemků v řízení žádným způsobem zpochybňováno, o čemž svědčí i ta skutečnost, že řízení se vede veřejnou vyhláškou z důvodu velkého počtu účastníků.

Ministerstvo dopravy ve svém výše uvedeném rozhodnutí uzavírá konstatováním, že důvody, pro které ÚCL dospěl ke svému usnesení, jsou nedostatečné, strohé a nereflktují na argumenty, které byly předloženy. Z odůvodnění není vůbec zřejmé, jaký skutkový stav ÚCL zjistil a není ani zřejmé, jak hodnotil podklady, které měl ke svému usnesení k dispozici. V odůvodnění usnesení je tedy třeba uvést důvody, které správní orgán k usnesení vedly, ze kterých podkladů vycházel, jak se vypořádával s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům pro usnesení, jakož i úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Odůvodnění by mělo být přesvědčivé. Nepostačuje tedy, aby správní orgán v odůvodnění usnesení uvedl pouhý soupis podkladů pro rozhodnutí, ale musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil a jaký přikládal jednotlivým podkladům význam a proč činil právě tak.

VIII.

Dne 3. července 2015 vydal ÚCL pod č. j. 5682-15-701 výzvu v níž vyzval žadatele, aby do 60 dní od jejího obdržení odstranil nedostatky žádosti tím, že doplní doklady osvědčující právní vztah žadatele k těm částem letiště Vlašim, ke kterým nebyly dosud přiloženy a to s ohledem na odůvodnění předmětné výzvy. Současně ÚCL vydal usnesení o opětovném přerušení řízení.

Dne 15. července 2015 obdržel ÚCL vyjádření účastníků řízení bratrů Pírkových, které zaevidoval pod č. j. 5902-15-701. V tomto vyjádření se jmenovaní účastníci řízení opětovně vyjadřují k nesrovnalostem ve věci vlastnictví letištní dráhy a vyslovují opětovně svůj nesouhlas s rozdělením pozemků podle geometrického plánu předloženého žadatelem. Tyto připomínky budou vypořádány v další části odůvodnění.

Dne 28. července 2015 obdržel ÚCL přípis žadatele, který zaevidoval pod č. j. 6166-15-701. V tomto přípise žadatel uvádí, že nebude vytčené nedostatky odstraňovat a že již dříve uvedl, že k těmto pozemkům nemá právní vztah a hodlá jej řešit v rámci soudního řízení o zřízení věcných břemen po udělení povolení k provozování letiště. Dále argumentuje podobností s případem letiště Mnichovo Hradiště.

Dne 31. července 2015 obdržel ÚCL doplnění podkladů od účastníků řízení bratrů Pírkových, které zaevidoval pod č. j. 6281-15-701. Toto doplnění obsahuje informaci Katastrálního úřadu ve věci žadatelem dokládaného dělení pozemků, které jsou předmětem

tohoto řízení. Dále zde účastníci řízení doložili prohlášení statku Domašín o problematice nájemních smluv.

Dne 7.8.2015 obdržel ÚCL vyrozumění Ministerstva dopravy čj. 33/2015-220-LET/3 , které zaevidoval pod č.j. 6466-15-701. Vyrozumění je reakcí na podnět žadatele/stěžovatele k přijetí opatření proti nečinnosti. Na základě důvodů, ve vyrozumění uvedených, nadřízený správní orgán přijmul v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, opatření na ochranu před nečinností a přikázal podřízenému správnímu orgánu učinit ve stanovené lhůtě potřebná opatření.

Dne 11. srpna 2015 vydal ÚCL pod č. j. 6478-15-701 vyrozumění o pokračování v řízení, protože s ohledem na přípis žadatele ze dne 28. července 2015 překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, odpadla.

Dne 13. srpna 2015 vydal ÚCL pod č. j. 6575-15-701 usnesení se stanovením možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 31. srpna 2015 v souladu s ustanovením § 36 správního řádu.

IX.

V mezidobí obdržel ÚCL dne 10. dubna 2015 od účastníka řízení Ing. Lubomíra Pírka přípis nazvaný „Oznámení o nezákonném postupu ÚCL“, který zaevidoval pod svým č. j. 2811-15-701. Účastník v něm oznamuje, že ÚCL procesně posuzuje předmětnou žádost v rozporu se zákonem o civilním letectví a to tím, že neověřil údaje obsažené v předmětné žádosti o provozování letiště Vlašim, zejména údaje uvedené pod bodem II. formuláře žádosti, týkající se vlastníka letiště. V dalším textu se účastník řízení Ing. Lubomír Pírek domáhá, aby ÚCL vyzval žadatele k naplnění podmínek stanovení druhu letiště.

K tomu ÚCL uvádí, že pokud se týká procesního postupu v řízení, je námitka týkající se označení vlastníka letiště posuzována v rámci konečného rozhodnutí tak, jak je učiněno výše v článku III. tohoto odůvodnění. Pokud se týká námítky směřující ke stanovení druhu letiště je třeba uvést, že ÚCL není jasné, z jakého zákonného ustanovení účastník řízení dovozuje povinnost spojení řízení o provozování letiště s řízením o stanovení druhu letiště. Jedná se o dvě procesně nespojitelná správní řízení vedená vždy ve smyslu zákona o civilním letectví na základě samostatných žádostí. Proto tuto námitku ÚCL nemůže akceptovat.

Dne 15. dubna 2015 obdržel ÚCL od účastníka řízení Ing. Lubomíra Pírka přípis nazvaný „Vyjádření k podkladům probíhajícího správního řízení“, který zaevidoval pod svým č. j. 2975-15-701. Účastník řízení v něm oznamuje: ad (1) že žadatel předložil správnímu orgánu k pozemkům souhlasy a nájemní smlouvy, které nejsou účinné, protože současně mají na tyto pozemky uzavřené platné a účinné nájemní (pachtovní) smlouvy s hospodářskými subjekty k provozování zemědělské prvovýroby; ad (2) opakovanou námitku na označení vlastníka letiště v bodě II. žádosti; ad (3) že dokumenty, kterými žadatel prokazuje právní vztah k nemovitostem (dokumenty v příloze č.5 žádosti – vlastnictví dráhy) nejsou právoplatné a nemají oporu v ustanoveních zákona č. 256/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů; ad (4) že žadatel předložil správnímu orgánu neidentifikovatelnou kopii geometrického plánu rozdělující pozemky a s dělením pozemků rovněž nevyslovil souhlas ani místně příslušný správní orgán a proto není použití předmětného geometrického plánu možné; ad (5) opakovaně, že řízení o provozování letiště je nutno spojit s řízením o stanovení druhu letiště.

Dne 27. dubna 2015 ÚCL uvědomil účastníka řízení Ing. Lubomíra Pírka svým dopisem č. j. 3189-15-701 o tom, že jím uplatňované námitky, oznámení a připomínky obsažené ve výše citovaných přípisech budou vypořádány v rámci meritorního rozhodnutí ve věci.

X.

K jednotlivým námitkám obsaženým v přípise Ing. Pírka ze dne 15. dubna 2015 ÚCL uvádí následující:

ad (1) žadatel k žádosti přiložil nájemní smlouvy a souhlasy, u nichž předmětem nájmu jsou činnosti spočívající v provozování veřejného vnitrostátního letiště. Ve smlouvách a dohodách deklarovaný předmět nájmu je v souladu s platným územním plánem města Vlašim a zároveň i ve shodě s požadavky zákona o civilním letectví. ÚCL není kompetentní k posuzování hospodářských smluv a dohod z pohledu činností, které nejsou v souladu s územně-plánovací dokumentací předmětné lokality, jakož i k posuzování obchodních a občansko-právních rozporů mezi soukromými subjekty, proto tuto námitku ÚCL nemůže akceptovat;

ad (2) pokud se týká procesního postupu v řízení, je námitka týkající se označení vlastníka letiště posuzována v rámci konečného rozhodnutí tak, jak je učiněno výše v článku III. tohoto odůvodnění.

XI.

Ad (3) účastník Ing. Lubomír Pírek podal námitku k pravdivosti a právní platnosti vydaného potvrzení doloženého žadatelem jako příloha č. 5 žádosti (to je vlastnictví stavby vzletové a přistávací dráhy), když zpochybňuje platnost tohoto potvrzení tím, že poukazuje na jeho právní nepodloženost s pouze jednostrannou deklaratorní funkcí formou „potvrzení pro kolegu letce“ a namítá jeho nesoulad s údaji o vlastnictví evidovanými v katastru nemovitostí. ÚCL jako věcně příslušným speciálním stavebním úřadem byly vydány na stávající vzletovou a přistávací dráhu RWY 13/31 z hlediska stavebně-právních předpisů *následující dokumenty*:

· Potvrzení o existenci stavby „Vzletové a přistávací dráhy RWY 13-31“ vydané dne 6. května 2008 pod č. j. 6299/08-LSÚ, následně doplněné „Doplňkem ze dne 21. ledna 2009“ vydaným pod č. j. 6299/08-02/09-LSÚ a „Osvědčení vydané dne 8. července 2010“ pod č. j. 4235-10-701 s tím, že vlastnictví dráhy bylo na podkladě předložených dokladů v rámci posuzování z pohledu leteckého zákona respektováno. K existenci stávající dráhy se vyjádřilo Ministerstvo dopravy ve svém rozhodnutí č. j. 462/2011-220-SP/2 ze dne 15. srpna 2011, které nabylo právní moci dne 17. srpna 2011. ÚCL je vázán ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu. Tato vzletová a přistávací dráha byla vybudována v letech 1964 až 1968 v rámci obranného systému tehdejší ČSSR. Dráha není zapsána do evidence Katastru nemovitostí.

Žadatel v příloze č. 5 k žádosti přiložil doklady, o kterých se domnívá, že svědčí o vlastnictví k dráze pro Aeroklub Vlašim (IČ 00509493) a to potvrzení vydané dne 31. března 2009 Sdružením sportovních svazů České republiky, které je právním nástupcem Svazarmu na území České republiky. Z tohoto potvrzení je zřejmé, že investorem stavby dráhy byl ÚV Svazarmu, oddělení investiční výstavby, Praha. V té době byla dráha ve vlastnictví OV Svazarmu Benešov a dráhu užívala ZO Svazarmu Aeroklub Vlašim. V době transformace ÚV Svazarmu v roce 1990 ukončila činnost OV Svazarmu Benešov i ZO Svazarmu Aeroklub Vlašim a právo vlastnictví a užívání dráhy přešlo z titulu právního nástupnictví na Aeroklub Vlašim IČ 00509493 (Protokol o předání vlastnictví základního organizačního článku Svazarmu č. 30/91 ze dne 9. června 1991, který žadatel nedoložil). Titul právního nástupnictví žadatel doložil Osvědčením vydaným Sdružením sportovních svazů České republiky.

ÚCL shledal, že jak vyplývá z textu rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 3011/2006 - Sdružení sportovních svazů České republiky je právním nástupcem Svazarmu ČR na základě toho, že dne 18. března 1990 bylo usnesením mimořádného sjezdu Svazarmu ČR rozhodnuto o zřízení právního nástupce – Sdružení technických sportů a činností ČR, jehož právním nástupcem se později stalo Sdružení sportovních svazů ČR. Je tedy nezpochybnitelné, že právní nástupnictví po Svazarmu ČR přísluší spolku Sdružení sportovních svazů České republiky, se sídlem U Pergamenky 1511/3, Holešovice, 170 00 Praha, IČ 00174262 a to je v tomto případě oprávněno k vydání předmětného potvrzení vztahujícího se k právnímu nástupnictví po bývalé ZO Svazarmu – Aeroklub Vlašim.

Pokud se týká vlastnictví k nemovitostem, ÚCL zjistil, že vzhledem k tomu, že bývalé základní organizace Svazarmu (v tomto případě ZO Svazarmu – Aeroklub Vlašim) neměly právní subjektivitu a proto nevlastnily žádný nemovitý majetek, tak nemovitosti byly ve vlastnictví okresních výborů (v tomto případě OV Svazarmu). Při transformaci bývalého Svazarmu se postupovalo v té době tak, že společně s právním nástupnictvím po ZO Svazarmu na nástupníka přecházel paralelně i příslušný nemovitý majetek evidovaný na OV Svazarmu.

Pokud účastník řízení Ing. Lubomír Pírek argumentuje, že právoplatné údaje o vlastnictví veškerých nemovitostí jsou zaneseny v příslušné evidenci katastru nemovitostí, je třeba ze strany ÚCL uvést, že vlastnictví a právní vztahy k nemovitostem se nabývají příslušnou listinou, která je následně zapsána a evidována v katastru nemovitostí, nikoliv pouze zápisem v evidenci katastru nemovitostí.

Z hlediska procesní ekonomie řízení ÚCL další posuzování této námitky neprováděl, vzhledem k tomu, že se jedná o problematiku občansko-právní, kterou ÚCL není kompetentní rozhodovat a s poukazem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu námitku účastníka neakceptuje.

XII.

Ad (4) K oznámení Ing. Lubomíra Pírka, týkajícího se žadatelem přiložené části geometrického plánu obsahujícího dělení pozemků v předmětné lokalitě *uvádí ÚCL následující:*

K platnosti předmětného geometrického plánu se vyjádřil Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov ve svém č. j. PD-13806/2015-201 ze dne 23. července 2015 takto:

1) Listiny, na jejichž základě mohou být rozděleny pozemky vlastníků, jsou předmětem evidence katastru nemovitostí. V případě geometrického plánu číslo 428-16/2012 byly do katastru nemovitostí zapsány pouze listiny umožňující rozdělení pozemkové parcely č. 2040/1 na parcely č. 2040/1 a 2040/5 a rozdělení pozemkové parcely č. 2042/1, 2042/8 a 2042/9.

Těmito listinami jsou vyjádření Městského úřadu ve Vlašimi – odbor výstavby a územního plánu č.j. VYST 13899/12-1022/2011 MaM ze dne 31. července 2012, rozhodnutí Městského úřadu Vlašim – odbor životního prostředí č.j. ZIP 12026/12-2176/2012CvP ze dne 18. června 2012 a ohlášení vlastníka pozemku – města Vlašim ze dne 18. srpna 2012.

2) Pozemky rozdělené podle geometrického plánu č. 428-16/2012 jsou v katastru nemovitostí evidovány, tím jsou ovšem myšleny pozemky uvedené v dosavadním stavu geometrického plánu. Pozemky nově utvořené podle geometrického plánu č. 428-16/2012 (uvedeny v novém stavu geometrického plánu) nejsou s výjimkou pozemků uvedených pod bodem 1 v katastru nemovitostí evidovány, neboť dosud nedošlo k předložení příslušných listin k zápisu do katastru nemovitostí (zápis geometrického plánu č. 428-16/2012 byl proveden pouze částečně).

Jak uvádí Katastrální úřad nové rozdělení pozemků podle předmětného geometrického plánu není kompletně evidováno, protože nebyly doloženy všechny příslušné listiny potřebné k zápisu do katastru nemovitostí. Nicméně žadatel v žádosti o provozování letiště doložil uzavřené nájemní smlouvy na předmětným geometrickým plánem rozdělené pozemky, z nichž vyplývá, že pronajímatel i většinová část nájemců akceptovali takto provedené rozdělení pozemků. ÚCL přísluší posuzovat předložené nájemní smlouvy pouze z pohledu prokázání právního vztahu k letišti požadovaného zákonem o civilním letectví a došel k závěru, že lze tímto způsobem právní vztah prokázat, neboť žadatelem předložené v příloze č. 2 žádosti situační dělení pozemků ÚCL považuje za podklad sloužící pro detailní identifikaci vlastníků vztahující se k projednávané žádosti.

Ad (5) K oznámení Ing. Lubomíra Pírka, týkajícího se stanovení druhu letiště, ÚCL uvádí, že jak již je uvedeno v článku IX. tohoto odůvodnění - ÚCL není jasné, z jakého

zákonného ustanovení účastník řízení dovozuje povinnost spojení řízení o provozování letiště s řízením o stanovení druhu letiště. Jedná se o dvě procesně nespojitelná správní řízení vedená vždy ve smyslu zákona o civilním letectví na základě samostatných žádostí. Proto tuto námitku ÚCL nemůže akceptovat.

XIII.

V souladu s rozhodnutím Ministerstva dopravy č. j. 33/2015-220-LET/2, které nabylo právní moci dne 1. června 2015, vydaného v rámci odvolacího řízení proti usnesení ÚCL ze dne 9. března 2015, č.j. 1548-15-701 se ÚCL zabýval skutečnostmi uvedenými ve „Zprávě o šetření postupu Úřadu pro civilní letectví a Ministerstva dopravy ve věci provozování veřejného vnitrostátního letiště Vlašim“, kterou vydala veřejná ochránkyně práv pod Sp. zn. 6866/2013/VOP/MBČ dne 29. října 2014.

Zástupce veřejné ochránkyně JUDr. Stanislav Křeček v ní mimo jiné uvádí, že dospěl k přesvědčení, že se ÚCL a Ministerstvo dopravy dopustily pochybení tím, že přistupují rozdílně k žadatelům o nové povolení k provozování letiště a k žadatelům o prodloužení povolení. Zákon o civilním letectví však prodloužení povolení nezná. Všichni žadatelé proto musejí splnit stejné podmínky.

K tomu ÚCL uvádí, že tato zpráva byla vydána dne 29. října 2014, tedy tři a půl měsíce před podáním nyní posuzované žádosti a jistě nemohla zahrnovat konkrétní skutečnosti a důkazy spojované s touto žádostí. Zpráva se týkala předchozího řízení, které již bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím Ministerstva dopravy č. j. 23/2013-910-LET/4, které nabylo právní moci dne 26. června 2014. Skutková zjištění ve zprávě zástupce ochránkyně, v nichž je toliko rekapitulován postup správních orgánů v řízeních minulých, tak správní orgán nepovažuje ve vztahu k tomuto řízení za relevantní co do zjištění skutkového stavu věci v tomto řízení.

Ve své zprávě se zástupce ochránkyně zabývá především otázkami právními ve vztahu k výkladu ustanovení §§ 27 a 30 zákona o civilním letectví. K tomu ÚCL uvádí, že hodnocení právních otázek ve správním řízení přísluší toliko příslušnému správnímu orgánu a právní názory zástupce ochránkyně tak správní orgán nepovažuje za závazné ve vztahu ke své rozhodovací praxi. Zástupce ochránkyně negativně hodnotí správní praxi Ministerstva dopravy a ÚCL, která dle názoru zástupce ochránkyně nerespektuje metodický pokyn Ministerstva dopravy č.j. 4/2012-910-LET/2, když vyžaduje, aby žadatel doložil právní vztah k letišti.

K tomu ÚCL uvádí, že předmětný metodický pokyn byl již zrušen, naproti tomu dosavadní rozhodovací praxe, která údajně znění metodického pokynu neodpovídala, nebyla dosud překonána. Druhou námitkou zástupce ochránkyně je, že ÚCL a Ministerstvo dopravy přistupují rozdílně k žadatelům o nové povolení provozovat letiště oproti žadatelům o prodloužení povolení stávajícího. Ve své zprávě se zástupce ochránkyně však přímo nevyjádřil, jak by měl být dle jeho názoru § 30 zákona o civilním letectví vykládán.

Vytýkána je toliko odlišná rozhodovací praxe ve vztahu ke dvěma kategoriím žadatelů. Zástupce tak patrně kritizuje spíše správní praxi ÚCL a MD, která dospěla k tomu stávající oprávnění neodebírat. Otázka odebrání stávajících povolení však není předmětem tohoto řízení a z tohoto důvodu se k ní správní orgán na tomto místě nebude podrobněji zabývat.

XIV.

ÚCL pro úplnost podotýká, že obdržel dne 3. února 2015 přípis Zástupce veřejné ochránkyně práv JUDr. Stanislava Křečka, sp. zn. 6866/2013/VOP/MBČ ze dne 2. února 2015, v němž Zástupce veřejné ochránkyně práv uvádí, že neúspěšný žadatel o licenci k provozování letiště stáhl zpět správní žalobu, k níž přikročil po jednání na Ministerstvu

dopravy. K tomuto přípisu ÚCL, jako správní orgán uvádí, že je vázán zákonem a rozhodovací praxí nejen samotného ÚCL, ale také rozhodovací praxí orgánu nadřízeného, jímž je Ministerstvo dopravy ČR, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu).

Přípis zástupce veřejné ochránčyně práv správní orgán nehodnotí jako důkaz, neboť otázka, jaké skutečnosti musí být v řízení prokázány a jaké dokumenty doloženy, aby byly splněny zákonné požadavky pro vydání povolení, je otázkou nikoliv skutkovou, ale právní, o níž se dokazování neprovádí. Hodnocení otázek právních provádí správní orgán sám.

ÚCL není z jeho správní činnosti známo, že by odvolací správní orgán v tomto směru svou ustálenou rozhodovací praxi změnil, tudíž správní orgán tento přípis nehodnotil jako relevantní ve vztahu k tomuto řízení.

XV.

ÚCL také obdržel dne 10. června 2015 přípis žadatele evidovaný pod č. j. 4998-15-701, v němž žadatel navrhuje ohledání na místě samém, včetně provedení vlastní kontroly provozních ploch s připravovaným uvedením letiště do provozu. K tomuto přípisu správní orgán uvádí, že poměry na letišti Vlašim jsou ÚCL známy a provedení vlastní kontroly provozních ploch je obvykle prováděno až po vydání samotného povolení k provozování letiště. ÚCL v této fázi řízení nepovažuje za hospodárné a za účelné provádět ohledání na místě, a to s ohledem na znalost místních poměrů.

XVI.

O zásadní právní otázce, tedy otázce prokázání právního vztahu ke všem letištním pozemkům, na nichž se nachází vlastní areál letiště, ve vztahu k ustálené právní praxi jak ÚCL, tak nadřízeného správního orgánu, uvážil správní orgán takto. Je skutečně pravdou, že předmětné ustanovení, tedy ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona o civilním letectví je třeba vykládat tak, že žadatel je v rámci řízení o vydání povolení provozovat letiště povinen předložit, respektive přiložit k žádosti, podklady prokazující právní vztah k letišti jako celku, tedy jak k letištním stavbám, tak k letištním pozemkům, na nichž se tyto letištní stavby nachází.

Je však též pravdou, že tato ustálená praxe, na níž není třeba ničeho měnit, se týká řízení, kdy žadatel žádá o vydání provozního povolení pro letiště, které je již provozováno, jinými slovy snaží se účelově převzít provozování letiště. K tomu dochází většinou nákupem části, tu větší, tu menší letištních pozemků. Pro provozované letiště jsou však v zákoně obsaženy dvě pojistky. Jednou z nich je ta skutečnost, že provozovatel letiště může nechat soudně zřídit věcné břemeno k těm letištním pozemkům, s jejichž vlastníky se nedohodne. Druhou pojistkou je ta skutečnost, že současný provozovatel letiště má nárok na náhradu investic vynaložených na rozvoj letiště vůči žadateli, který chce letiště nově provozovat.

Ovšem na letišti Vlašim je právně zcela odlišná situace, kdy nelze využít žádného z výše uvedených ustanovení. Je nezpochybnitelné, že k využívání řádně schváleného, tedy zkolaudovaného, komplexu letištních staveb je třeba specifické veřejnoprávní povolení, jinak je využití těchto staveb velmi omezené a je rovněž nezpochybnitelné, že vlastník těchto staveb je chce využívat k tomu účelu, k němuž je budoval, případně pro nějž je jinak právně nabyt, nikoli hledat pro ně náhradní využití. Zrovna tak je nezpochybnitelné, že nevyužíváním letištních staveb tyto chátrají a uvést je do původního stavu, rozuměj obnovit letecký provoz, si vyžádá určité investice, nicméně v tomto případě není veřejnoprávním předpisem stanoven subjekt, který by byl povinen je hradit.

V projednávaném případě letiště Vlašim již není bezmála 5 let provozováno, tudíž bude čím dál složitější uvést nepoužívanou vzletovou a přistávací dráhu do standardního provozního režimu, o tom, že vlastník leteckých staveb tyto využívat nemůže, není třeba více spekulovat. Oproti tomu ze strany žadatele i Aeroklubu Vlašim, o. s., jako původního provozovatele letiště, došlo k mnoha pokusům vypořádat se s vlastníky letištních pozemků,

a to ať už uzavřením nájemních, v souladu s novou právní úpravou pachtovních, smluv, případně jejich odkupem. Vlastnictví letištních pozemků není ze strany žadatele žádným způsobem zpochybňováno, nicméně aby mohlo být z jeho strany přistoupeno k podání žaloby na zřízení věcného břemene provozování letiště, musí se nejprve stát provozovatelem letiště, jinak není k podání jakéhokoli návrhu k soudu aktivně legitimován.

Výše uvedené lze shrnout následovně. Vlastník leteckých staveb, případně jejich uživatelé, mají z pochopitelných důvodů tyto stavby aktivně využívat a své investice řádně zhodnocovat, nicméně aby se tak mohlo dít, musí mít k využívání komplexu leteckých staveb speciální veřejnoprávní oprávnění, v rámci jehož získání by se měl vypořádat s vlastníky letištních pozemků, které však žádný institut veřejného práva nemutí na tyto návrhy vůbec reagovat, natož je akceptovat. Beneficium veřejnoprávního institutu podání návrhu na zřízení věcného břemene je dáno toliko provozovateli letiště.

Z veřejnoprávního hlediska je třeba přihlídnout též k zásadě procesní ekonomie. Totožnou žádost si v minulosti podal jak Aeroklub Vlašim, o. s., jako původní provozovatel letiště, tak opakovaně současný žadatel, přičemž předmětné řízení bylo opakovaně přerušeno. Na tuto situaci reagoval sám žadatel, který, přestože se v minulosti opakovaně pokoušel dohodnout s vlastníky letištních pozemků, ve svém vyjádření rezignovaně konstatoval, že pokud nebude poskytnuta alespoň minimální součinnost z jejich strany, i když je k tomu nic nemutí, jedná se o nesplnitelnou povinnost. S tvrzením, že pokud nebude poskytnuta součinnost vlastníků letištních pozemků, jeví se opakované vydávání usnesení o přerušování řízení z důvodů neprokázání vztahu ke všem letištním pozemkům jako nadbytečné průtahy v řízení, které vedou k nedodržení lhůt pro vydání rozhodnutí, se musí správní orgán bohužel ztotožnit.

XVII.

O skutečnosti jakým způsobem by mělo být v konkrétním projednávaném případě, tedy v případě veřejného vnitrostátního letiště Vlašim aplikováno ustanovení § 30 odst. 2 písm. c) zákona o civilním letectví správní orgán uvážil následovně. V rámci řízení žadatel, potažmo osoba s ním jednající ve shodě, tedy Aeroklub Vlašim, o. s., jako původní provozovatel letiště, řádně prokázala nabytí leteckých staveb. Právní titul, na jehož základě přešlo vlastnictví leteckých staveb tvořících letiště ve Vlašimi jako takové ze Svazarmu přes Sdružení technických sportů na základní organizaci Svazarmu, tedy současný Aeroklub Vlašim, o. s., tudíž ani využívání tohoto majetku nebylo doposud nikým právně zpochybněno.

Nicméně o tom, zdali tento majetek přešel či nepřešel v rámci právního nástupnictví řádně, může, jak už bylo podrobně uvedeno výše rozhodnout pouze věcně a místně příslušný soud, v žádném případě nemůže validitu předložených dokumentů ohledně prokázání právního nástupnictví přezkoumávat správní orgán v rámci specifického řízení o vydání povolení provozovat letiště.

V rámci prokázání právního vztahu k letištním pozemkům předložil žadatel ve spolupráci s původním provozovatelem jako osobou, s níž jedná ve shodě, větší množství nájemních smluv, nikoliv však se všemi vlastníky letištních pozemků. S některými vlastníky nájemní smlouvy uzavřeny nejsou, protože není subjekt, s kým by ji bylo možné uzavřít (probíhající dědická řízení), vlastník pozemku uzavřít smlouvu nechtěl, nicméně s provozem letiště na svých pozemcích udělil souhlas, a někteří z vlastníků na uzavření nájemní smlouvy nepřistoupili, nicméně žadatel, který je ochoten s nimi nadále vyjednávat, jim skládá nájemné do úřední úschovy jako zálohu na případné plnění za zřízení věcného břemene provozování letiště.

Je skutečně pravdou, že zákon č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, výslovně upravuje specifický institut náhradního řešení, tedy zřízení věcného břemene provozování letiště, pouze pro provozované letiště, co se týká letiště, které provozováno v daný okamžik není, a to ať už z jakéhokoli důvodu, o tom zákon mlčí, nicméně se jedná o ryze

soukromoprávní spor, který nevyřeší a ani ho nemůže řešit správní orgán ve specifickém řízení o vydání povolení provozovat letiště.

Výše uvedené lze shrnout následovně. Jedná se o letiště, které v době účinnosti předmětné novely zákona o civilním letectví bylo provozováno, tudíž plní podmínky pro využití institutu zřízení věcného břemene provozování letiště, žadatel prokázal právní vztah k leteckým stavbám i k významné části letištních pozemků, přičemž není podstatné, zdali je to 55, 60 nebo 80% vlastní rozlohy letiště. U zbývajících částí letištních pozemků prokázal, že nájemné pro účely budoucího provozování letiště skládá do úřední úschovy, což je vzhledem ke skutkovým a právním okolnostem projednávaného případu pro správní orgán z hlediska prokázání právního vztahu k předmětným letištním pozemkům dostačující, vzhledem k tomu, že po něm nic dalšího, pokud vlastník letištních pozemků neposkytne potřebnou součinnost, spravedlivě požadovat nelze.

Vzhledem ke všem výše uvedeným důvodům dospěl správní orgán k názoru, že žadatel řádně dostal své povinnosti a v souladu s ustanovením § 30 odst. 2 písm. c) zákona č. 49/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, řádně prokázal právní vztah k letišti, na základě čehož bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 zákona číslo 500/2004 Sb., o správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Úřadu pro civilní letectví. Lhůta pro odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí veřejnou vyhláškou. V případě doručení do datové schránky lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení odvolání do datové schránky žadatele, nejpozději však po uplynutí desátého dne od okamžiku, kdy bylo odvolání dodáno do datové schránky. Rozhodnutí, proti kterému nebylo včas podáno odvolání, má účinky pravomocného rozhodnutí.

Rozhodnutí se doručuje veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 odst. 2 správního řádu tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který rozhodnutí doručuje, tj. na úřední desce Úřadu pro civilní letectví. Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce se rozhodnutí považuje za doručené.

„Otisk kulatého razítka“

Ing. Josef Rada

úřední oprávněná osoba, s. č. 271

Vyvěšeno dne: 15. 10. 2015

Sejmuto dne: 30. 10. 2015

Rozdělovník:

- JUDr. Miroslav Dongres, ev.č. ČAK 5037, Dolní nám. 5/74, Jablonec nad Nisou, PSČ 466 01; DS
- Město Vlašim, IČ 00232947, Jana Masaryka 302, 258 01 Vlašim
- Ostatní účastníci řízení obdrželi veřejnou vyhláškou